

“Toen Ik omzag was er niemand die hielp.”

Schuilplaatsmedewerkers komen veel in aanraking met mensen die alleen staan in hun lijden. Die in hun pijn en verdriet geen uitweg zien. Het is fijn als er dan mensen zijn die tijd voor je nemen en je helpen met die dingen die je alleen niet meer aankan. In de tijd dat het er echt op aan komt kun je op die ander rekenen en wordt er naar je geluisterd. Heerlijk is dat!

Zou de Heere Jezus dat ook niet gehad hebben? Toen Hij de strijd aanging tegen de zonde? Toen Hij kwam om de duivelse machten op de aarde te onderwerpen? Hij wist dat Hij geen hulp zou krijgen! Jesaja profeteerde het: *“Ik heb de pers alleen getreden, en daar was niemand van de volken met Mij” (Jesaja 63)*. Hij kwam niet om gediend te worden, maar om te dienen! Hij keek nog eens om, maar er was niemand die hielp.

Laten wij uit dankbaarheid voor alles wat Jezus gedaan heeft, zelf ook dienstbaar zijn aan onze naaste in nood. Totdat Hij komt, want aan ons lijden komt een eind. Als Hij terugkomt om Zijn kinderen van de aarde op te halen, niet meer alleen maar met al Zijn machtige engelen. *“En God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch verdriet, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan.”*

P.J. Versloot
Interim-directeur

Terugblik op het jaar 2006

Resultaten van Stichting Schuilplaats over 2006

	Werkelijk	Begroting
Baten		
Giften en collectes kerken	86.546	90.000
Bijdragen DMW + BG Woudenberg	159.085	157.405
Giften begunstigers + verenigingen	133.185	150.000
Legaten	7.396	--
Interest	14.529	9.000
Overige opbrengsten	5.535	
Totaal baten	406.276	406.405
Lasten		
Personeelskosten	298.774	320.000
Projectkosten	16.279	16.500
Voorlichtingskosten	40.759	45.000
Huisvestingskosten	13.053	15.000
Bestuurskosten	5.206	5.000
Algemene kosten + certificering	27.634	20.000
Afschrijvingen	2.980	6.000
Onvoorzien	--	1.500
Totaal lasten	404.685	429.000
Resultaat	1.591	22.595/-

Dankbaar delen wij u mee dat het jaar gelukkig nog net met positieve cijfers afgesloten kon worden. Dit ondanks dat de directe inkomsten vanuit de kerken en begunstigers achterbleven op de begroting. De weergegeven cijfers zijn een samenvatting van de door de accountant goedgekeurde jaarrekening. Indien gewenst kan de volledige jaarrekening aangevraagd of ingezien worden op ons kantoor in Veenendaal.

Namens bestuur, onze hulpverleners en onze cliënten danken wij u voor uw bijdragen in welke zin dan ook en zien in vertrouwen uw blijvende steun tegemoet.

Colofon

23e jaargang, juni 2007, nr. 2

Deze nieuwsbrief is een uitgave van Stichting Schuilplaats en wordt toegezonden aan donateurs, kerkenraden, maatschappelijke en politieke organisaties en instellingen in de gezondheidszorg.

Redactie

Henrica de Vries, MATCH Communicatie & projecten
P.J. Versloot

Fotografie

Eljee (binnenwerk)
MATCH Communicatie & projecten (voorpagina)

Stichting Schuilplaats is een landelijke, interkerkelijke hulpverleningsorganisatie. De hulpverlening is gericht op de behandeling van problemen in de relationele of psychische sfeer en op verwerkingsproblematiek zoals rouw en incest. Stichting Schuilplaats streeft naar samenwerking met andere organisaties.

Het maatschappelijk werk houdt op werkdagen telefonisch spreekuur van 8.30 tot 10.00 uur.

Postbus 7

3900 AA Veenendaal

T (0318) 526123

F (0318) 553477

E info@stichtingschuilplaats.nl

I www.stichtingschuilplaats.nl

Giro 1341400

Bestuur

Drs. W.J. van Duijn (voorzitter)

Katwijk; ing. H.E.J. Boon

(algemeen adjunct), Gouda;

P.J. Versloot (penningmeester),

Apeldoorn; H. de Vries (secretaris),

Apeldoorn; W.S. van Wetten,

Nieuw-Beijerland.

Schuilplaats

juni 2007, nr. 2

Nieuws

In dit nummer:

- Verder na een echtscheiding
- Hulpvragen en trends 2006
- Terugblik op het jaar 2006

“Hoe ik terugkijk op de achterliggende periode? Als een zware en moeilijke tijd, zoals denk ik iedereen terugkijkt op een periode waarin een echtscheidingsprocedure speelt. Je wordt geleefd, in een periode waarin alles draait om overleven. Je moet je leven weer op poten zien te krijgen, terwijl je verdrietig bent om alles wat er is gebeurd. De beslissing om uit elkaar te gaan, is definitief genomen en ineens sta je voor de vraag 'hoe nu verder?'.

Johanna (37): “Je moet van voor af aan beginnen.”

Na een echtscheiding is je leven 180 graden gedraaid. Ik stond er alleen voor met vier kinderen. Niets van wat vertrouwd was, is meer zeker. Je moet van voor af aan beginnen. Officieel ben ik nu sinds januari gescheiden. Maar het begon al in oktober 2005. Toen vertrok mijn ex-man uit huis, om tot rust te komen. Door de week woonde hij in een flat, maar in de weekenden was hij thuis in het gezin. Dat was een zware periode, voor ons beiden. In december nam mijn ex-man definitief het besluit om te willen scheiden. Ik heb daar nooit officieel mee ingestemd. Onze 'fout' is dat we nooit goed hebben leren praten met elkaar. De moeilijke dingen die we samen meemaakten, zorgden voor verwijdering. Ik heb lang gedacht dat we

om de kinderen bij elkaar moesten blijven. Maar op een gegeven moment zie je dat het echt niet meer gaat.

Knokken

Ik heb heel lang geknokt. Pas op het laatst van ons contact besepte ik dat we het niet gingen redden. En dan ligt daar ineens de brief van de advocaat op de mat. Het laatste waar je rekening mee houdt als je het huwelijksbootje in stapt. Daar denk je niet aan, dat verwacht je nooit. Zeker niet omdat je ook in de kerk trouwt en toch Gods zegen hebt gevraagd over je huwelijk.

Ik heb wel strijd gehad vanuit m'n geloof. Maar alles wat er is gebeurd, heeft me ook sterker gemaakt. Zonder

>>

>>

geloof had ik het niet gered. Het heeft me dichter naar God toe gebracht. Ik heb in de achterliggende tijd - hoewel ik weet dat ik tegen Zijn geboden inging - ervaren dat God me heeft gedragen en heeft geholpen, tot hele praktische dingen aan toe. Ja, Hij is echt mijn Steun en Toeverlaat geweest.

Reacties

Ook vanuit mijn kerkelijke gemeente heb ik veel praktische hulp ontvangen. Er waren veel mensen die voor me klaar stonden, met een luisterend oor maar ook gewoon om te klussen. Waar ik wel eens van baalde, waren de mensen die nooit naar je omkeken en nu ineens met je wilden praten en van alles wilden weten. Het was af en toe lastig om te weten of het goede bedoelingen waren of nieuwsgierigheid.

De reacties in mijn omgeving waren schokkend. Dat kwam mede doordat ik geprobeerd heb het zo lang mogelijk verborgen te houden. Ik heb lang gewacht om onze problemen naar buiten te brengen, omdat je er toch niet mee te koop wilt lopen dat het niet goed gaat met je huwelijk. Veel mensen zeiden dan ook: "Jullie? Dat hadden we nooit verwacht!"

Teleurstelling

Mensen die het nu moeilijk hebben in hun huwelijk zou ik willen aanraden: wacht niet te lang met het zoeken van hulp. Schaam je er niet voor en ga gewoon op zoek naar een betrouwbaar adres. Probeer ook in de gemeente mensen in vertrouwen te nemen, zodat je bijvoorbeeld voor je kunt laten bidden.

Iemand die in het zelfde schuitje zat als ik, wees mij op het Diaconaal Maatschappelijk Werk van Stichting Schuilplaats. Ik had er eerlijk gezegd nog nooit van gehoord. Via de huisarts waren we samen ook al eens doorverwezen naar een andere instelling, maar het hulpverleningstraject dat we toen hebben gevolgd, is erg teleurstellend geweest.

Op de rails

Ik heb veel gepraat over wat er is gebeurd. De maatschappelijk werker heeft me vooral praktische handvatten gegeven hoe ik met allerlei situaties kon omgaan. Daarnaast heeft hij me anders naar mezelf en het gebeurde leren kijken. Dat ik ook over mijn geloofsvragen kon praten, vond ik een enorme meerwaarde. Al met al heb ik mijn leven weer aardig op de rails gekregen. Je krijgt niet op alle vragen een antwoord, maar dat hoeft ook niet. Ik ben dankbaar voor Gods hulp en ervaar dat Hij me staande houdt.

“De Heere is echt mijn Steun en Toeverlaat geweest.”

Begeleiding Johanna

Eind 2005 meldt Johanna zich telefonisch aan, omdat zij en haar man relatieproblemen hebben. Als maatschappelijk werker bij Stichting Schuilplaats verzoek ik hen om samen langs te komen voor een intakegesprek, om gezamenlijk de problemen in kaart te brengen. Tijdens dit intakegesprek geven zij aan dat de spanningen zo groot zijn geworden, dat ze overwegen om te gaan scheiden. Tijdens het intakegesprek en het daarop volgende gesprek probeer ik het echtpaar te motiveren om de problemen uit te spreken en ik bied hen aan om door middel van relatie-therapie aan de problemen te werken. In de tussentijd vindt er echter een aantal escalaties plaats waarop haar man besluit om op zichzelf te gaan wonen. Uiteindelijk ziet het echtpaar geen weg terug en besluit om te gaan scheiden.

In het gesprek dat volgt, geef ik aan dat ik dit besluit betreur en vraag hen op welke manier ik hen nog van dienst kan zijn. Johanna vindt het fijn om een aantal gesprekken te hebben gedurende het hele proces dat nu gaat plaatsvinden. In de individuele gesprekken informeer ik haar over het verloop van een echtscheidingsproces.

Het belangrijkste onderwerp dat ter sprake komt, is de vraag wat de echtscheiding betekent voor hun kinderen. Want al ga je als ouders scheiden, je blijft samen verantwoordelijk voor de kinderen. We bespreken hoe het gaat met de kinderen en samen overwegen we wat de minst slechte regeling voor hen is. Want welke regeling ook bedacht wordt, voor kinderen blijft echtscheiding een zeer ingrijpende gebeurtenis.

Tijdens de gesprekken staan we ook stil bij de vraag hoe het met Johanna zelf gaat en start het moeilijke proces van verwerking van alles wat er is gebeurd. We blikken terug op de jaren voor de echtscheiding en we bespreken wat de scheiding voor haar betekent. Ze voelt zich schuldig, juist ook naar de HEERE God toe. Ze beloofde trouw en het verbreken van deze trouwbelofte doet haar verdriet. Vanuit mijn eigen christelijke achtergrond kan ik in deze vragen naast haar staan en bedenk ik me opnieuw hoe belangrijk het is dat er instellingen als Stichting Schuilplaats bestaan. Wanneer ruim een jaar later de echtscheiding door de rechter is uitgesproken, besluiten we om de hulpverlening af te ronden.

De naam van Johanna is niet haar echte naam.

Een andere afloop

Het echtpaar Molenaar meldde zich aan bij Stichting Schuilplaats met 'spanningen in de relatie'. De spanningen bleken zich te uiten in hoog oplopende ruzies, vol verwijten en onbegrip. Het echtpaar gaf aan dat zij verwachtten dat het huwelijk geen stand zou houden, maar dat zij graag wilden leren om beter te communiceren. Dit mede omdat zij, ook na een eventuele echtscheiding, wel zouden moeten overleggen over de kinderen.

In de gesprekken bleek al gauw dat beiden vanuit de thuissituatie niet echt gewend en geleerd waren te praten. In de gezinnen van herkomst werd nauwelijks over dingen gesproken, en zeker niet over gevoelens.

Mevrouw Molenaar vluchtte vanuit de moeilijke thuissituatie in een huwelijk. Haar verwachtingen van het huwelijk en haar man waren zeer hoog gespannen. De verwachtingen werden eisen: haar man, maar ook het huwelijk, moesten hieraan voldoen. Ook haar manier van communiceren werd dwingend.

Tijdens de gesprekken spraken we over de verschillen tussen mannen en

vrouwen aan de hand van het Werkboek mannen & vrouwen. Het echtpaar kreeg inzicht in de verschillen tussen man en vrouw in bijvoorbeeld emotionele behoeften, taal, omgaan met conflicten en seksualiteit. Al oefenend en met elkaar sprekend werd het steeds duidelijker wat de gevolgen voor de communicatie hiervan waren in hun specifieke situatie. Ook leerden zij wat ze wel en niet van elkaar konden en mochten verwachten, en hoe je jouw wensen formuleert en omgaat met de wensen van de ander.

Inmiddels is het contact met het echtpaar een paar maanden afgesloten. Onlangs kreeg ik van het echtpaar Molenaar een kaartje waarop zij "met dank aan God" meedeelden dat zij binnenkort 12 ½ jaar getrouwd hopen te zijn en dit met elkaar, kinderen en familie en vrienden hopen te vieren.

Hulpvragen en trends in 2006

In 2006 werden de maatschappelijk werkenden van Schuilplaats weer regelmatig geconfronteerd met echtscheidingen. Ook in christelijk Nederland lijkt echtscheiding anders dan om reden van overspel gemeengoed te worden. Een zorgwekkende trend, zowel in geestelijk als maatschappelijk opzicht. Uit recent onderzoek bleek dat kinderen na twintig jaar nog steeds de schadelijke effecten van de scheiding van hun ouders ervaren.

Gevoel

In onze tijd van individualisering en zucht naar genot staat het gevoel hoog aangeschreven. Ook hulpverleners hebben aan die ontwikkeling bijgedragen. Een van de gevolgen is dat het gevoel als een belangrijke pijler van het huwelijk wordt gezien. Wanneer het gevoel van liefde en genegenheid voor de partner afneemt of zelfs tijdelijk verdwijnt (wat in ieder huwelijk wel eens gebeurt), is echtscheiding in het moderne denken een geoorloofde stap.

'Onmogelijke mogelijkheid'

Vanzelfsprekend zijn er ook situaties die echtscheiding of 'scheiding van tafel en bed' onontkoombaar maken. De gebroken situatie na de zondeval leidt soms tot deze 'onmogelijke mogelijkheid'. Uitgangspunt van de hulpverlening door Schuilplaats blijft dat naast liefde (waar je aan moet blijven werken) trouw de belangrijkste pijler onder het huwelijk is. In het christelijke huwelijk is de belofte van trouw zelfs voor Gods aangezicht afgelegd. Liefde is niet slechts een gevoel, maar een keuze voor de ander voor de rest van je leven.

Handleiding voor gehuwden

In de hulpverlening blijkt meer dan eens dat over het huwelijk irreële verwachtingen bestaan. Ook onduidelijke rolpatronen en gebrek aan kennis over de verschillen tussen man en vrouw kunnen tot spanningen leiden. Voor Schuilplaats was dit een reden om een handleiding voor gehuwden te maken. Hopelijk heeft die een preventieve werking. Daarnaast is de handleiding een instrument in de begeleiding van echtparen die in problemen zijn gekomen. We hopen zo nog beter te kunnen inspelen op deze ingrijpende problematiek.

Overzicht aantal cliënten per jaar

